

Životopis Dr. Ladislava Hejdánka [1990]

Narodil jsem se 10. 5. 1927 v Praze v rodině úředníka Svazu nemocenských pojišťoven, který pocházel z německého pohraničí (jediná česká rodina v německé vesnici); matka, pocházejší z Polabí (patřila do libického sboru), zůstala v domácnosti. Do obecné školy jsem chodil v Praze 12 (Vinohrady), reálné gymnázium jsem zakončil maturitou v r. 1946. Velice jsem se zajímal o symbolickou logiku a zapsal jsem se na přírodovědeckou fakultu, obor matematika a filosofie přírodních věd (zapisoval jsem i některé přednášky z filosofické fakulty). Brzo se ukázalo, že řada přednášek o logice slibuje lepší start na filosofické fakultě. Proto jsem přešel na tuto fakultu; pod vlivem přednášek J. B. Kozáka o logice a prosemináře doc. Patočky, kde se četly Logische Untersuchungen E. Husserla jsem se definitivně orientoval na filosofii (jako vedlejší obor jsem si zvolil sociologii, která byla ovšem po únoru 1948 jako obor zrušena a nepřednášela se, takže zkoušky jsem vykonával jen na základě vlastního studia). V době studia jsem na delší dobu onemocněl a musel jsem studium přerušit (fakticky, nikoliv úředně; přednášky jsem zapisoval dál, ale od návštěvy jsem byl osvobozen). Tím také skončilo mé studium na přírodovědecké fakultě, kam jsem do té doby stále docházel (přednášky jsem zapisoval do indexu filosofické fakulty). Napsal jsem disertaci na téma „Pojetí pravdy a některé jeho ontologické předpoklady“ a byl jsem promován v prosinci 1952 (disertaci jsem předkládal J. B. Kozákovi). Marně jsem sháněl přiměřené zaměstnání a posléze jsem nastoupil v np. Stavobet Jinonice jako pomocný dělník (později kopáč a betonář). V té době jsem se oženil. Koncem roku 1953 jsem nastoupil vojenskou službu v Ml. Boleslavi, která skončila koncem roku 1955. Opět jsem nemohl najít zaměstnání; měl jsem už jednu dceru a vydělával jsem jako externista korekturami (hlavně slovníků). V únoru 1956 jsem nastoupil v Ústavu epidemiologie a mikrobiologie za směšný plat v dokumentaci; časem jsem se stal vedoucím oddělení o 10–12 lidech. Od poloviny šedesátých let jsem mohl stále častěji publikovat v literárních časopisech filosofické práce, stal jsem se v oboru poněkud známějším a v roce 1968 jsem byl jako nemarxista (ještě s jedním kolegou) přijat do Filosofického ústavu ČSAV, kde do té doby byli pouze marxisté. Po necelých 3 letech jsme zase oba, ale tentokrát spolu téměř se všemi marxisty, byli z ústavu vyloučeni. Poté jsem zase pracoval jako noční vrátný (PNP), hlídač a posléze jako topič (SSŽ). Zhoršily se mi potíže s páteří, byl jsem uznán částečně invalidním, ale pod tlakem StB mi byla zase invalidita odňata. Protože i práce evidentanta materiálu mi dělala potíže (nemohl jsem v té době vůbec sedět) a protože na mne byl přes posudkovou komisi vykonáván tlak, abych pracoval na plný úvazek, přerušil jsem asi rok a tři čtvrti před dosažením důchodového věku práci a zůstal jsem bez zaměstnání (pobíral jsem stipendium Univerzity v Amsterdamu). V lednu 1987 jsem dostal doktorát h. c. Univerzity v Amsterdamu, a od května téhož roku jsem dostával důchod.

V listopadu 1971 jsem byl zatčen (spolu s vršovickým vikářem M. Dusem aj.) a po téměř půlroční vazbě a propuštění na svobodu v létě 1972 odsouzen k 9 měsícům vězení – pro něco, co jsem neudělal a co kdybych udělal, nebylo ničím nezákonným). V únoru 1973 jsem byl podmíněně amnestován, po dvou letech byla podmínka splněna, takže trest mi byl vymazán. Koncem 1976 jsem podepsal

základní dokument Charty 77, od podzimu 1977 jsem se stal (za zemřelého Jana Patočku) mluvčím. Po zatčení dvou mluvčích a insultaci Zdeny Tominové, která jako třetí mluvčí musela být hospitalizována, jsem se (spolu s Jiřím Hájkem) stal znovu mluvčím až do dalšího střídání. Od dubna 1980 jsem po zrušení několika menších kroužků zahájil otevřeně filosofický seminář v bytě; v některých dobách byl předmětem značných útoků a represí. Na podzim 1989 pokračoval tento seminář v jiném bytě a bez mé účasti, protože jsem si chtěl desátý rok vybrat volno na psaní. Neočekávaně došlo koncem roku k pronikavému zvratu politické situace, takže se vše zdá naznačovat, že éra soukromých seminářů už definitivně pominula.

Od ledna 1990 jsem jako externista začal přednášet filosofii na Komenského evang. bohosl. fakultě, od konce února také na Filosofické fakultě UK. Koncem února bylo dokončeno habilitační řízení na Komenského fakultě na základě habilitační práce, která byla předložena v r. 1970. V současné chvíli přednáším na obou fakultách ve funkci odborného asistenta.

V Praze, 2. 4. 1990